

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyeg-díj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többesrörli hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmertelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Törvénytelen távollevőkről.

Közigazgatásunkban legnagyobb pontosságot és lelkiismeretes eljárást követel az ujoncozási ügy; mert míg egyrészt ettől függ véderőnk mennyisége; másrészt a felületességgel egybeállított összeírás munkálatok nemcsak a közigazgatás hivatott közegeinek okoznak ok nélküli munkát, hanem számosan ki is bujhatnak azon általános kötelezettség alól, melyet a védtörvény mindenkire egyformán megállapít.

Kétségtelen, hogy az utóbbi időkben az ujoncozási eljárás pontossága és gyorsaságával az illető szakminiszter is meg volt elégedve, s eme megelégedésének — tudomásunk szerint — a törvényhatóságokhoz intézett leiratában kifejezést is adott.

De mindennek dacára nem szabad elhinnünk azt, hogy a községi ujonco-összeírások körül javítani való ne volna. Hiszen országunkban annyi a törvénytelen távollevő, hogy ezekből lehetne 2—3 ezredet alkotni.

A ki ebben kételkedik, olvassa el a „Rendőri Közlöny” számait s a törvényhatóságok és városok által megküldeni szokott kimutatásokat s akkor látni fogja, hogy bizony felette sokan vannak azok, kik a helyhatóságok elnézése — ugyszólván könyelmű eljárása miatt — a védkötelezettség teljesítése alól kibujnak.

Az osztó igazság elvénél fogva nem szabad megtűrünk azt, hogy egyik, vagy másik fél — per tangen-tem — elsuhanjon a 16 évi folytonos írásbeli üldözés elől a nélkül, hogy ujoncállítási kötelezettségének csak egy ízben is eleget tett volna.

Igaz, hogy erre nézve a fennálló jogszabályok nagyon gyengék; sőt éppen alkalmasak arra, hogy a védkötelezettség elől — különösen a nép alsóbb osztályából valók — elrejtőzzenek.

A jelenleg érvényben levő puhatolási rendszer — főleg a községi szervezetekben — a leggyaralóbb eredménnyel jár. A puhatoló bizottság tagjaiban (mi legtöbb helyen csak papi-ron létezik) hiányzik azon érzék, mely a szándékolt cél elérését legkevésbé is biztosítaná. S e miatt egészen érdektelenek az ilyen nyomozások iránt.

Tehát első sorban a puhatoló bizottságok részére valamely díjazás volna megállapítandó s mindazon esetekben, a midőn a II-ik korosztályba felhívott törvénytelen távollevőnek ki-puhatolása kerül tárgyalás alá s egyik, vagy másik bizottsági tag által az illető hollétéről eredményes utbaigazítás adatik; ezen bizottsági tag — az államkincstár részéről — bizonyos jutalomban volna részesítendő. Ez egyrészt méltányos és ösztönző is. De másrészt a mai materialis korban, munkával járó szolgálmányt kívánni, megfelelő ellenszolgálmány nélkül, nem is lehet.

A második és legfontosabb körülmény pedig az, hogy a cselédkönyvek és uti igazolványok elnyerése céljából szükséges községi bizonyítványok kiállítása körül szokásban levő könyelmű eljárás megszoríttassék és az ilyen bizonyítványok ne csak a köz-ségben való huzamos tartózkodás, adó-fizetés s rendszerint a fél által bemandott születési viszonyokra fektetessék, hanem a születési helyre

nézve szabályos születési bizonyít-vánnyal igazoltassanak mindazon kö-rülmények, melyek az illetőnek elébb jelzett adatait kétségtelenné teszik, mert az 1886. évi XXII. t.-c. II-ik fejezetében foglalt illetőségi szakaszok igen is a kalmas talajt nyújtanak arra, hogy valaki a védkötelezettség teljesítése alól idegen községbe menekül-jön s ott vadházasságban békésen élve, magának biztos polgári jogot is sze-rezzen.

Természetes, hogy a kis községi szervezetben, hol az írás és olvasás kvalifikációjától is mentesített bírónak a körjegyzővel való „együttes felelő-sége” csak fikció, ott merő képtelen-ség azon feladatoknak okszerű megol-dása, melyek az illetőséget, települést, község kötelekébe való felvételt és az idegenek nyilvántartása körüli eljárást szabályozzák, mert ezeket a helyi kö-rülmények, viszonyok bő ismerete és executiv hatalom nélkül — a csoportosított községek szervezetében — az ur isten államosított notáriusa sem lesz képes eredménnyel megokolni. Ezek pedig ujoncozási ügyünkben oly fontos körülmények, melyeket figyel-men kívül hagyni, csak a törvénytelenül távollevők és csavargók érdeké-ben való lenne.

Tolonszabályzatunk a községi szervezetre nézve merőben céltalan in-tézménynek bizonyult, mert míg az I. fokú hatóság — a bejelentés alap-ján idéz, tárgyalást tűz ki, addig a csavargó, munkakerülő — ki egy sze-mélyben törvénytelen távollevő is — már a negyedik vármegye földjét ta-possa.

A körjegyzőnek pedig — noha a csoportosított községek összes admi-

nistrációjának szellemi faktora — le-tartóztatási joga nincs s ha olykor valamely nyomós ok miatt még is megfellelkezik a btk. 193. §. és a ku-ria 7587/884. számú döntvényében foglalt intézkedésekről, a legkönyeb-ben elfeledtetik vele azt, hogy valaha még csak a falu pennája is volt.

Tehát ily viszonyok között lehetetlen állami törvényeinknek a gya-korlatban életet adni.

Nem tudjuk, hogy a magas kor-mány által a községi adminisztrációról szerkesztett és rejtgetett törvényja-vaslatban a falusi jegyzők jövő hiva-tását illetőleg minő álláspontok fog-laltatnak; de az eddig kiszivárgott jelekből ítélve, aligha javulni fognak a felvetett kérdések, mert a közigaz-gatási §-ok gyártásánál a helyes el-méletnek a gyakorlati életbe való mi-kénti átültetésével ismeretes tényezők meghallgatása, még mindeddig mel-lőzve lett.

Szántó Károly.

A ker. és iparkamarából.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara január 20-án tartott közgyűléséből.

A kamara tudomást vón a mesterséges borokról szóló törvény végrehajtására vonatkozó intézkedésekről, nevezetesen arról, hogy a borkereskedők alkalmas módon figyelmeztetve lettek a törvénynek őket érdeklő fontosabb határozmányairól, s hogy a keresk. miniszter a kamara által javasolt tagok közül nevezte ki a kolozsvári szakbizottság tagjait, valamint megalakította a kolozsvári borvizsgáló bizottságot.

A minster ur a kamarák képviselőivel a nemzetközi áruforgatási egyezmény néhány kifogásolt tétele felett értekezni óhaj-

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A halál után.

(Egy férj vissza, ki neje halálán megőrült.)

Irta és 50 éves írói jubileumán felolvasta Jókai Mór.

I.

Különös eszme az, nem bírom fel-fogni...

Ki jöhetett valaha arra, a gondolatra, hogy az ember meghal? Itt ül mellettem, beszélek vele, kezét kezemben tartom, szemébe nézek s egyszer lehunyja szemét, elhallgat: keze még itt van a kezemben és azt mondják, hogy ő már nincsen, mert meghalt.

Azt mondják, hogy el is fogják te-metni; könnyeznek fölötte és igyekeznek vigasztalni.

Nem tudják azt az emberek, hogy mi összebeszélünk egymással, hogy ez a sok halotti készület mind hiába történik; koporsó, szemfödél, gyászkoszorú, fejfa, mind csak tréfa és játék. Mi tudjuk, hogy mit végeztünk együtt.

Ugy-e kedves Emelkám, emlékezel reá, hogy mit ígértél? Nem maradsz ott, visszajössz. Nekem kedvesem maradsz! soha el nem távozol tőlem, mindig ott fogsz lenni mellettem. Nem, nem küld-lek el többet mellőlem, mikor dolgozom;

nem fog engemet ott léted zavarni, bele-nézhetsz írásomba és olvashatsz az enge-met nem háborgat. Egy percre se távo-zál el tőlem többet. Ha sétálni akarsz menni, félbehagyom munkámat és veled megyek.

Eddig is szerettük egymást, ezután még jobban fogjuk szeretni. Megvénülünk szépen együtt: milyen szép fogsz lenni fehér hajjal: hogy fogjuk egymást ne-vezni „édes öregemnek.”

Csak már vége volna ennek a szo-moru harangszónak.

Ha ezt a harangot és ezt az énekszót hallom, még magam is elszomorodom. Alig állhatom meg, hogy ne sirjak. Pe-dig, hogy megbántanálak azzal! Hogy ne-heztelnél rám érte, hogy hát nem hittem ígéretednek? tudtam kételkedni benned.

Nem, kedves Emelkám. Vigyék már azt a koporsót; minek ez a hosszas tartóztatás? Ugy sem igaz ebből semmi: valami családunk kigondolta s az együgyűek elhitték. Aki nekünk nincs hitük, akik még tán örülnek annak, hogy egy halottat el-tehetnek a föld alá.

Indul már a menet: hogy dőcög a szekér fekete terhével! Az emberek meg-álnak és olvassák az aranyos betűket: „meghalt husz éves korában” s úgy saj-nálkoznak rajta. Én pedig úgy nevethek-ném az arcom elé tartott kendő mögöl: a bolondok azt hiszik, hogy ő meg van halva; pedig ő jól tudja, hogy mi törté-nik itt? Ha ezen át kell esni, legyen meg, azután elvetettük a gondját.

Megint énekelnek és harangoznak; már ez örökké így fog-e menni? Mennyi

nézőnk van! Erdekes tragédiát játszunk! husz éves nő koporsója után gyalgoló férj-tántorog. Láttam ilyent a színpadon is, akkor is csak így sirtak rajta, pedig tudta minden ember, hogy a mint legör-dül a függöny, halottak és gyászos felek mennek haza karöltve, vacsorálni.

Végte-re valahára eljutottunk a cél-hoz; hányják már a földet a koporsóra. Ez mégis kellemetlen hang, mikor így kong a hantoktól ütött deszka, mindig tovább a zuhogás, utoljára rátaposnak a földre s egy egész halom támad fölötte; ha az ember azt gondolná, hogy ott csak-ugyan maradt valaki odalenn, akivel még tegnapelőtt beszélt, akinek keze me-legen szorítá az övét, képes volna meg-örülni bele. Én bámulom, hogy az em-berek, akik ezt elhiszik, képesek haza-menni a temetőből és ott hagyni egyes-egyedül azt, akit idehoztak.

No de siessünk innen; isten hozzád fehér virágos akácfa; engem várnak oda-haza. Köszönöm, hogy olyan szépen vi-rágzol itt a sir mellett.

II.

Kissé reszketett a szívem, midőn aj-tómat fölnyitottam; egy perig nyugtala-nított a kétség: ha vajjon igaz-e az? De hogy tudtam kételkedni? Van-e nekem józan eszem, hogy azt ne higgyem, a mit látok?

Ott fektűt az én kedvesem most is, fehér ágyában és aludt; csendesen lép-tem oda, hogy fel ne ébreszszem; arca befelé volt fordulva és könnyű pirosság ömlött el rajta; fehér karja kívül volt a

takaróján, szépen lehuztam hálókötőse-nek csipekujját kezefejéig, hogy meg ne hűljön. Erre feltekintett és rám mosoly-gott. Kérdeztem tőle, hogy jobban van-e? Sokkal jobban. A mióta betegsége meg-fordult, sebesen tér vissza életére; ha-nem orvossága elfogyott, azt újra meg kell rendeltetnem. A cselédnek mondtam, hogy siessen a gyógyszerárba s mondja, hogy a tegnapelőtti receptet újra készítsék el. A cseléd nemsokára visszajött és azt mondá, hogy a gyógyszerész bámulva kérdezé tőle: hogy mi szükség már arra az orvosságra? — A bolond! Mit kér-dezi ő, hogy mi szükség az orvosságra, ha én úgy kívánom; az ő dolga elkészí-teni azt és nem okoskodni. Az van még hátra, hogy a patikárosok is okoskodja-nak. Hozd az orvosságot!

Óh az én kedvesem igen jó beteg; pontosan, amint az óra üt, maga kéri az orvosságot; én szoktam azt neki kanálba tölteni. Igen jó orvosság; az isten áldja meg azt az orvost érte, aki azt rendelte. Mintha jelszóra jönne; éppen itt lép be az orvos; a derék ember; meg kell őt ölelnem.

Ugy-e hogy nőm most már minden veszélyen kívül van? Tapints a ütérét: nem ver már lázasan, szemei is egészen tiszták. Köszönöm önnek figyelmét. Ime husz aranyat készítettem itt ön számára, szegény ember vagyok, ez minden pénzem most; de örökre lekötöztetett adósa ma-radok.

Az orvos nem tudom miért nézett rám olyan zavarodottan; a pénzt nem fogadta el, s hogy ráerőszakoltam, a cse-

ván, a kamara kijelölte azon társ kamarákat, a melyek ez értekezletre meghívandók lennének.

A gyűlés tüzetesen foglalkozott több kamarai tag irásában előterjesztett indítványával s végül az indítványokból kifolyólag elhatározta, hogy a miniszter urnál alkalmas módon kérelmezni fog az iránt,

1) hogy a Budapesten esti 8 óráig feladott leveleket az esti 9 órakor induló gyorsvonat Kolozsvárra szállítsa, miután a mostani menetrend és berendezés mellett a délből feladott levelek csak másnap éjjélkor érkeznek ide s csak harmadnap jutnak a közönség kezébe; 2) hogy a telefon-díjak még lejjebb szállíttassanak, miután az előfizetők száma egyre szaporodik s még jobban szaporodnék, ha olcsóbban jutnának hozzá; 3) hogy azon városok sorába, a melyek közelebbről telefon-összeköttetésbe hozatnak Budapeste, vétsékek fel Kolozsvár is, mint az erdélyi részek fővárosa, a melyet annyi szellemi és anyagi érdek fűz a székvároshoz; 4) több tekintélyes kereskedő és vendéglős indokolt panaszaára kérelmezni fogja a kamara, hogy a vasuti zónajegyekkel, így mint eddig, az utazást meglehessen szakítani, mivel a mostani új intézkedés folytán, az üzleti forgalomba már is csökkenés érezhető.

A pénzügyminiszter urnak a kamara utóbbi évi jelentésében foglalt óhajataira vonatkozó kijelentéseit a gyűlés részint tudásul vette, részint fenntartotta magának, hogy érveléseit alkalmas módon megtehesse, például kifejthesse a nyomdászok óhajatait a helyegykötéses nyomtatványok szabatosabb körülírása és kezelése ügyében.

A kereskedelmi miniszteriumhoz a kamarakerület malomtulajdonosai és szeszgyárosai terjedelmes emlékiratot terjesztettek fel, a melyben részletesen indokolták a kamarai évi jelentésben is érintett azon sérelmeket, hogy a brassói vállalkozóknak adott gabnaszállítási kedvezmények részben az ő érdekkörüket sértik, részben már indokolva sincsenek, mert a romániai gabnabehozatal már lehetségessé lőn téve. A kamara e fölterjesztést a maga részéről is pártolta s örömmel vett arról tudomást, hogy a miniszter ur így értelemben intézte el az ügyet.

A miskolci kamara törvényes határozmányokat kíván a kamarák által a vállaltoktól bekívánt adatok köteles beszolgáltatása iránt, s fölterjesztését pártolás végett megküldte. A gyűlés ily intézkedésektől sem várván kedvezőbb eredményt, ez ügy felett napirendre tér.

Az ipari munkások képzésére szervezett országos bizottság elnöke Jónás Ödön, a kamara felkérésén ígéretet tőn, hogy közelebből személyesen járul Kolozsvárra, s a népszerű előadások érdekében működő bizottságot szervezni fogja; a miről a gyűlés kellemes tudomást vőn.

A vasutak kolozsvári tüzletvezetősége a helybeli szállítási hivatal ügyében a kamara véleményét kívánván tudni, a gyűlés ez ügyet függőben tartani határozza, tekintet-

tel arra, hogy a pályázók viszonyai előbb tisztázandók.

A gyűlés elégtűlen vett tudomást arról, hogy az iparmuseum épületének esetleges más telekre való áthelyezése ügyében a felügyelő bizottság s az elnökség úgy intézkedett, hogy a Bak Lajos által felvetett s az építő iparos társulat által is pártolt ellenindítvány értelmében a műszaki és pénzügyi tanulmányok iránt lépések tétessenek s azok eredménye a kamara elé terjesztessék további elhatározás végett.

A tordai betegsegélyező és temetkezési pénztár alapszabályai felett a kamara csak némi kiegészítés után nyilatkozhatik.

Szilágy-Cseh község piaci helypénz díjazását csak nagy mérvű mértékles és módosítás mellett véleményezi a kamara helybenhagyandónak.

Köszönettel és elismeréssel vett a kamara tudomást orsz. selyemtermelési biztos Bezerédi Pál urnak azon kijelentéséről, hogy Juhas Márton néptanítót, a kit a kamara figyelmébe ajánlott s a ki a selyemtermelés terén sikeresen működik, azon helyzetbe hozni kész, hogy a gubók lemotollálását a helyszinén, és minden anyagi áldozat nélkül, megtanulhassa.

A közgyűlés a zilahi ipariskola számára 30 frt vizsgajutalmat, egy kolozsvári származású s a késmárki műszövő iskolán jó eredménnyel tanuló növendék segélyére 45 frtot szavaz meg, a kolozsvári iparmuseumnak ez előtt 3 évvel kikölesönzött 700 frtot pedig, a mely a bebutorozás költségeire lőn fordítva s a melynek fedezete nincs, elengedni határozza.

Az elnöki bejelentések alapján a kamara mély részvétellel vett tudomást saját beltárgja Strautz András és temesvári kamarai titkár Strasser Albert gyászos elhunytáról.

Jelenti ezenkívül az elnökség, hogy a helybeli postaigazgatóságtól megkapván azon feltételeket, a melyek mellett a telefon hálózatba egyes községek is bevonatnak, a kamara ezekről a vidéki nagyobb birtokosokat értesítette s jelentkezésük esetén a telefon felállításáért közbenjárni kész.

A kamara múlt évi zárszámadása megvizsgálás végett bizottsághoz lőn utasítva.

Tűzoltó bál Krasznán.

— 1894. január hó 20. —

Azt hiszem, ha az ember keresni kezdé, hogy mi az emberi élet korszakában a nevezetes, sok papirt tele lehet fekete betűvel írni. Nem kezdem bontogatni, mert nem hiszem, hogy mindenben egyre tudnék menni a nyájas olvasóval, lévén mindenkinek egy nevezetes, vagy örök emlékezetű perc, óra vagy nap az életében. Ez áll a férfiakra. A nőknél már nem egészen így vagyunk.

A kis leány midőn fölserdül és a gondos mama, a kurta, bokor-ugró szoknyákat, a rég pihenő baba stafírung mellé helyezi

és a rózsás álmaiból fölébredő kis leány, ott találja pipere asztala mellett a hosszú ruhát egy percz . . . a kis leány a multé, a hosszú ruha felvéve . . . mi érzés!

A leány jövő hivatásának első lépcsőjén, van. A szabadság, önállóság tere bővül. Jaj! Mily érzés! Mi profán férfiak nem is tudjuk elképzelni azt, hogy mi a leánynak a hosszú ruha. Ez egy perc.

De van ennél egy nevezetesebb óra is a hosszú ruhás leányok életében: az első bál. Igen. Mily vegyes érzésekkel van eltelve az a szűz tiszta gyermek kebel.

Ily érzéssel voltak eltelve a krasznai önk. tűzoltók is, midőn fennállásuk óta az első bált adták.

Gyermetegek voltak, mint egy első báljára készülő kis leány, Most ezt, most azt rendezgettek csinosan díszített termükön. De nem volt jó semmi. Lázások voltak.

Még nem volt 7 óra, már izgatottak voltak. Hol késnek a vendégek. Szegény urak mennyit szenvedtek.

Végre!

A közönség mintha tudta volna, szokás ellenére korábban jött.

A láz szűnt, hogy a lelkesülés tüzeinek adjon helyet.

Csendesítettem, figyelmeztettem őket, hogy ha önmaguk így lobognak, esetleges vész idején, a helyett embertársaikon segítenének, önmagukat kell localizálni,

A láz csilapult. A férfias bizalom lépett elő.

A főparancsnok Lengyel István, mint egy jó fővezér mindenütt.

A párok sűrűnek, forognak.

K. Nagy Dezső, mint afféle virtikli tisztnek dukál, katonás pontossággal rendezi a táncokat: négyest, kotilliont.

Sok szép új figurákat néztünk a négyesekben: de a kotillion a szellemesség és leleményesség egész tárházát nyújtotta elénk.

A négyeseket 24 pár táncolta.

Jelen voltak: Belle Gyuláné, Beteg Péterné, Borbély Lajosné, Gomokos Antalné, Deák Lajosné, Lázár Gejzáné, Lengyel Istvánné, Mák Sándorné, Miron Mártonné, Miron Gergelyné, Magyary Károlyné (K. Horvát), Nagy Domokosné, ifj. Kövesdy Elek, Páskuli Lukácsné, Szilágyi Sándorné, Tolokán Miklósné, Tyukody Károlyné, Wargha Gyuláné, Vastag Istvánné stb. Leányok: Bikfalvi nővérek, Belle Jolán, Beteg Tilda, Lázár Teréz és Ida, Miron Rebi, Ilon és Berta, Lengyel Herminka, Nagy Ilon és Erzsike, Szilágyi nővérek stb.

Soraim zártakor csak kötelességem teljesítem, midőn Heller nővéreknek és Pap István zilahi cukrásznak a pontos kiszolgálásért elismerésem kifejezem.

Eljenek a tűzoltók!

Krasznán, 1894. január 22.

Busmagyar.

Különfélék.

— Személyi hír. Gencsy Sándor polgármester Debrecenből, hol magán ügyeiben pár napot töltött, szerdán délelőtt haza érkezett s egyenesen a város-házához hajtatott.

— A szilágy-somlyó-margitai helyi érdeklő vasut műszaki bejárása e hó 23. és 24-ik napjain ment végbe. Az eljárásnál a miniszterium részéről Spányi Béla mérnök volt kiküldve. Mint megbízható forrásból értesülünk, a vonal közigazgatási bejárása is már áprilisra, vagy májusra várható s így a vonal kiépítése ma már csaknem egész bizonyossággal biztosítottak mondható.

— Előléptetések. A m. kir. kereskedelmi miniszter Jenei István vasuti osztálymérnököt főmérnökké, Kiss Béla mérnöksegédet mérnökké nevezte ki.

— A szilágyvármegyei gazdasági egyesület vagyona az 1893-ik évben a földművelésügyi miniszternek az országgyűlés elébe terjesztett jelentése szerint 15,138 frt 94 kr, — alapító tagjainak száma 26, — egyéb tagjai száma 357. Ezen jelentés szerint a szilágyvármegyei gazdasági egyesület legfőbb tevékenységét a „baromfi tenyésztés” terén fejtett ki. Az országban létező megyei gazdasági egyesületek közül legnagyobb vagyonnal rendelkeznek a biharmegyei 34,394 frt 30 kr, — somogymegyei 40,195 frt 20 kr, — torontálmegyei 55,037 frt 40 kr, a vasmegyei 45,670 frt 65 krral, — legkisebb vagyona van a brassómegyeinek 1027 frt 45 kr. és a csongrádmegyeinek 381 frt 08 kr.

— Athelyezés. Máthé Olga krasznai tanítónő a közoktatási miniszter Brassó vármegyébe a tatrangi áll. elemi iskolához helyezte át.

— Csizmadiák bálja. A szilágy-somlyói csizmadia ifjuság egy zászló beszerzési költségei fedezésére, folyó évi február hó 4-én, vasárnap, Szilágy-Somlyón, a színház helyiségében zártkörű táncvigalmat rendez.

— Betörés. Vasárnap délelőtt Demjén Károly varsolci földbirtokos szobájában a takarító szolga álkulcs segélyével az íróasztal fiókjába hatolt s onnan 800 forint készpénzt, különféle kisebb-nagyobb bankjegyekben elemelt. Azonban az ügyes csendőrség hamar elcsípte a tettest, ki már a sz.-somlyói járásbírószág fogházában várja megérdemelt büntetését. A tolvaj a Kraszna nagy hídja alá rejtette volt el a lopott pénzt, a mit a csendőrök ellenállhatlan erővelésére két forint híjjával elő is adott.

— Új vasut. Debreczentől Nagy-Létaig vezető helyi érdekű vasut építéséhez, mint a „Debreczeni Lapok” írja, ez év tavaszán hozzá fognak. E hír minket Szilágy-Somlyó vidékieket annál közelebből érdekel, mert reménységünk van ahoz, hogy a sz.-somlyó-margitai vasut építéséhez is hozzá fognak e tavaszon s így Debreczennel egyenes vasuti összeköttetésre van kilátásunk.

lédemtől küldte vissza, nekem pedig azt mondta, hogy siessek mentől előbb e városból; utazzam egy ideig, vagy menjek rokonaimhoz, keressek szórakozást.

En? jelenleg? Midőn feleségem beteg fekszik. No ez szép volna tőlem. Nekem úgy látszik, hogy ennek az orvosnak valami kerék hiányzik a fejéből. Az igaz, hogy tudományos ember, hanem raptusai vannak; már sokszor vettem rajta észre. Sajnálom szegényt.

Majd meg ismerőseim kezdenek teremre lenni; odajönnek csoportostul a nyakamra s elkezdnek vigasztalni, mintha nem tudom micsoda baj ért volna. Emlegetik sajnálkozva szegény nőmet. Csitt! az istenért! Itt a beteg előtt; hiszen mindent meghall; gyerünk inkább a mellékszobába. Olyan zavartan beszél minden ember, mintha az őt érzące közül valamelyiket elvesztette volna.

Ugy hívogatnak magukhoz s ajánlkoznak, hogy éjjelre ott maradnak nálam. En meg nem foghatom, hogy lehetnek az emberek olyan tolatkodók?

— Engedelmet, uraim! betegem szavát hallom, sietnem kell hozzá.

— Itt vagyok, kedves Emelkám! le ráztam minden embert a nyakamról, most már egyedül maradhatunk: mi ketten.

III.

Ma kelt fel először az ágyból az én kedves Emelkám; mennyire elfogyott betegsége alatt! Egy ruhája sem illik rá, kénytelen voltam szabót elhivatni, hogy derekait igazítsa ki mind.

Ez a szabó bolondos egy fiu! Hogy kacagott minden szavamon, amit mondtam neki. „Szűkebbre csináljam ugy-e? Szalagokat is rakjak rá? új csipkéket a gyűrődött helyett?” Ezen ő mind olyan jó izűen tudott kacagni.

Kértem, hogy egyet a ruhák közül délutánig igazítson meg; azt a világoskékét, a mi olyan jól illik az ő halovány arcához, szőke fürteihez: mindig úgy szerette a világoskékét. Ma szép idő van, ki akarom őt vinni sétálni, ki megyünk a városligetbe, egyet fordulunk a szép napfényen, az neki jót fog tenni. Kérem igen szépen, hozza haza délutánig azt a ruhát.

A szabó egy darabig nevetett, akkor elkezdett sirni, hogy a könyei csorogtak a két szeméből. Már az igaz, hogy soha sem láttam ilyen csodálatos bohókás fickót vén emberben.

Mégis jókor haza küldte a ruhát, azt izente, hogy újévkor ráér majd elküldeni az árjegyzéket, né siessek vele. Milyen jó ember.

Gyönyörű délután volt; bérkocsit hozattam; kimentünk a városligetbe; a tónál Emelka le akart szállni, hogy karom egyet sétáljon a fák között, szép zöld volt már a mező mindenütt, a fákon kis madárcsók énekeltek, mi ott andalogtunk karónfogva s beszélgettünk mindenféle kedves dolgot. Emelka azt óhajtott, hogy bárcsak egy ibolyát találna a haszartban. En azt mondtam, hogy még nincsen ideje; de ő mégis talált egyet, azt leszakította és gomblyukamba tűzte. Aki nem hiszi, megmutatom; most is itt van.

Egészen felüdülve tért haza, a friss levegő nagyon használt neki; olyan jó kedve támadt. Leültünk a zongora mellé s játszottunk négy kére egy mazurt Chopintól. Megpróbáltam, hogy ha én elhagyom, tudja-e tovább? akkor ő is abba hagyta; azt mondta, hogy nálam nélkül nem tud semmit és nevetett . . . oh, olyan szép, mikor nevet!

Igy mulattunk egész vacsora idejéig. Ma vacsoráltunk egész betegsége óta elő-

ször együtt; magam készítettem el a terítéket oda mellém, nem bíztam a szobaleányra, nehogy valami hiba legyen és ő haragudjék. Kedvenc étele volt; szokás szerint én tettem tányérjára; de olyan keveset evett; alig látszott meg az ételen; én nem tudom mivel él?

Azután lefektettem, eligazítam váncosait; odakészítém fejéhez kis poharát, csengetyűjét. Igen szépen kért, hogy olvassak neki valamit Petőfiből; azt mindig nagyon szerette. Elővettem a könyvet és olvastam neki sokáig fenhangan.

Addig olvastam benne, mig egyszer a cipruslombokra fordítottam; valami úgy elszomorított egyszerre; — hirtelen becsaptam a könyvet és letettem a kezemből.

Aludjál már én kedvesem.

IV.

Nagyon elszoktam már az emberi társaságtól. Nála nélkül nem tudok sehova menni. Ha egy óráig kinn vagyok valahol, olyan nyugtalan leszek, futnom kell haza, hogy meglássam, nem történt-e neki valami baja? ő pedig ugy nem szeret emberek közé menni; ha hozzáim jönnek is mások, félre ül az ablakhoz, és nem elegyedik a társalgásba; alig veszik észre, hogy jelen van. Legtöbbször szobájába távozik, ha valami profánus ember jön hozzám s nem kérdezősködik tőlem, hogy ki volt itt?

Nem engedem őt a háztartás gondjaival vésződni; minden után magam látok; én pórlékedem a cselédekkel is; éppen ma kergettem el a szobaleányt; a szemtelen! mikor Emelka ledült hálószobájában aludni, ez rányitogatott ajtót, ablakot, elkezdett porolni, s még danoláshoz fogott. Milyen ez a cselédség?

A fehéreműt is magamnak kell

számbavennem. Olyan tisztán marad minden ruha, a mit levett, a hogy fölvette, és soha sem szakad semmi rajta.

En nem is tudom, hogy ő miért nem tesz ugy, mint más nő, a kinek oly sok pipere kell; soha eszébe sem jutna, ha én meg nem lepném néha egy-egy új divatu mantilleal, új kalappal; azok is mind olyanok maradnak hónapok mulva is, mint új korukban voltak.

Különben én nagyon szeretem, hogy így van; egészen elszoktatott a kávéház től, most este is odahaza ülök, s ha abbahagytam a munkát, elveszesszük a sakkot s eljátsszuk késő éjjél; különös, hogy ő csak a feketével tud játszani, én meg csak a fehérrel; ő többször megver engem, mint én, őt, mert sokszor igen szórakozott vagyok.

A multkor eszembe jutott, hogy arcképét még nem bírom; ő soha sem akart senkinek ülni; kértem, hogy tegye meg nekem; valami keveset tudok festeni, fiatalabb korban sok arcképet rajzoltam mulatságból. Ez különösen jól sikerült. Barátaim, a kiknek megmutattam, a bázmulattól alig bírtak magukhoz térni. Azt mondták, hogy ez csodálatos. No bizony, nagy csoda kell ahoz, valakit, aki élénk ül, vonásról-vonásra lerajzolni! — egy kis technikai ügyesség az egész.

V.

Kezd már hozzá szokni, hogy eljárjon velem a világba.

Meglátogatjuk néha együtt a műtárlatot, a hangversenyeket, s rendesen eljárunk a színházba, akármit adnak. Bérlettem két zártszéket, egyet az ő számára, másikat magamnak; ott ülünk együtt az utolsó jelenésig. Egyszer valami csavargó jegyzsedő, nem a rendes, szinte zavarba hozott. A mint átadtam neki mind a két

— **Jelmezes bazar.** A Wesselényi-szobor-bizottság a Wesselényi-szobor-alap javára 1894. évi február hó 1., 2., 3. és 4-dik napján Zilahon, a vármegyeház disztermében jelmezes bázart s ennek befejezéséül február 5-dikén zártkörű karton-bált rendez. A rendező bizottság különösen hangsúlyozza, „hogy azért is, mert az egyszerűség a nőnek legfőbb ékessége s a cél is, melynek érdekében a táncestély rendeztetik, ez megköveteli, lehető egyszerű öltözetben, karton ruhában, vagy a bazarban használt jelmezekben szíveskedjenek megjelenni.” A bazar négy első napján minden délután 5—7 óra között érdekes farsangi tréfák, mulattató előadások szórakoztatják a közönséget. Belépő-díjak: napi jegy a bazarba 20 kr., állandó jegy a bazar egész tartamára 80 kr.; belépő-díj a táncestélyre személyenként 1 frt, családijegy 3 frt, karzatjegy személyenként 1 frt. A bazar naponként d. e. 10 órától esti 10 óráig látogatható. A befejező táncestély kezdete este 8 órakor. Ugy a bazarban, mint a táncestélyen ételek és italok kaphatók. Felülfizetés közönséggel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. — A t. közönség kéri, hogy eladható, vagy kiadószolható tárgyakat (ételeket, italokat, kézimunkákat, díszműveket, virágokat) minél nagyobb mennyiségben szíveskedjék adományozni. A vidéki közönség adományai a főszolgabíró és polgármester urakhoz, a helybeliek ajánldékai Oláh László ur (Zilah, vármegyeház) címére küldendők. Az adományok beküldésének végső határideje január 31.

— **Takarékpénztári közgyűlés.** A „Tasnádi takarékpénztár egyesület” évi rendes közgyűlését 1894. évi február hó 4-én d. e. 10 órakor, Tasnádon a kaszinó termében fogja megtartani. A gyűlés tárgyai: 1. Elnök és jegyző választása a közgyűlés vezetésére. 2. Igazgatósági jelentés. 3. 1893. évi zárszámadás, mérleg bemutatása: nyere-mény felosztási indítvány felolvasása; felügyelő bizottság jelentése és mindezek felett alapszabályszerű intézkedése, az osztalék kiadás határnapjának kitűzése. 4. Igazgató-választmány, vagy egyesek szabályosan beadott indítványainak tárgyalása, 5. Egy se gedtkönyvvizelői állás rendezesítés és javadalmazásának megállapítása. 6. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére kiküldendő bizottság választása. 7. 3 felügyelő bizottsági tag és 16 tagu választmány választása. A szavazati jog ezen gyűlésen csak az alapszabályok 9-ik §-sa értelmében lesz gyakorolható.

— **Vesztett kutya.** Kémeren három embert megmrt a vesztett kutya, kiket a Hőgyes vezetése alatti Pasteur-féle budapesti gyógyintézetbe fel is szállítottak.

— **Alarcos bál.** A szilágy-somlyói első zenekar február hó 3-án, szombaton, a színház helyiségében alarcos táncszvigalmat rendez. Belépti díj személyenként 60 kr. De ha akadnának maeenások minél többen, kik a belépő díjat nagyobb összeggel váltanák meg, azoknak nevei nyomtatásban fognának megjelenni az ujságban. Hogy a közönség figyelme minél nagyobb mérv-

ben föl legyen hiva a farsang ezen minden évben megtartani szokott népszerű mulatságára, a legszebb női maszk egy díszes fennálló toalett tükröt, — a legrutább alarcos férfi pedig egy üveg **** cognacot kap jutalmul.

— **A zsidói önkéntes tűzoltó-testület** saját pénztára javára 1894. évi február hó 3-án Zsibón, a nagyvendéglő termében zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj személy jegy 50 kr, családijegy 1 frt.

— **Bábaképezde.** Figyelmeztetnek mind azok, kik a nagyváradi m. kir. bábaképezdén az 1894. évi nyári tanfolyamra magukat állami segély mellett felvétetni óhajtják, hogy a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriamhoz címzett, keresztlevél, erkölcsi és szegénységi bizonyítvánnyal ellátott folyamodványukat f. évi január hó 30-ig hozzám küldjék be. Kelt Nagyváradon, 1894. január hó 16-án. Dr. Konrád Márk.

— **Vizvezeték** Debreczenben. Csaknem hihetetlenül hangzik a cím is, pedig a kálomista Róma nem tréfál s a vízvezeték létesítésén komolyan gondolkozik. Debreczenben, hol folyóvíz közelben nincsen, ez csak is ártézi kutak útján létesíthető, de mint az előjelekből látszik, a nehézségek nem fogják gátolni a debreczenieket, hogy ezen rendkívül nagy horderejű ujitást életbe ne léptessék.

— **A Polgári Olvasókör** január 14-iki táncmulatságán következő hölgyek vettek részt; Antal Károlyné, Bátori Józsefné, Bátori Katalin, Boros Györgyné, Burger Róza Burger Kata, Borsos Mariska, Borsos Jánosné, Brüder Beta, Csillag Mihályné, Demjén Józsefné, Demjén Mariska, Éder Lászlóné, Éder Mariska, Eincig Lujza, Grünberger Mórné, Helmeczy Juliska, dr. Kálmán Ignáczné, Katona Sándorné, Kállay Józsefné, Kalik Ágnes, Katra Imréné, Katra Erzi, Katra Mari, Kállay Teréz, Kézelman Károlyné, Kelemen Teréz, Koza Józsefné, Koza Róza, Kozma Mariska (Kraszna), Kovács Józsefné, Kovács Róza, Königstein Mártonné, Krius Józsefné, Krius Nina, Kiss Ilka, László Józsefné (Kémer), Merk Jánosné, Némethy Zsigmondné, Papp Ger-gelyné, Papp Mariska, Papp Ilon, Pfaff Józsefné Posner Linka, Pósnér Jolán, Pöcze Dánielné, Róthmayer Róza és Emma, Rósenberg Mártonné, Sánta Teréz, Sikó Pálné, Sikó Róza, Sikó Veron, Schönstein Istvánné, Shönstein nővérek, Schill Lőrinczné (H-Patak), Szabó Lajosné, Szarvady Imréné, Szellő Istvánné, Szellő Gizella Szilágyi Ilka, Tatay Sándorné, Tóth Julcsa, Weisz Háni.

— **Gázrobbanás.** Nagy-Váradon a légszeszgyárban nagymérvű robbanás történt, — mely egy embert súlyosan többeket pedig kisebb mérvben megesbesített.

— **Szilágy-Csehben** f. hó 20-án fényesen sikerült zártkörű táncestélyt rendezett a kaszinó, mely a téli mulatságoknak fénypontját képező a legkényesebb igényeket is kielégítő szellemi sikerével, melynek sikerültén a társadalmi élet számot tevő alakjai buzgólkodtak. Jelen voltak: dr. Bartha

VI.

Meg kell tébolyodnom, meg kell tébolyodnom! Nem találok idehaza nőmet! Ma reggel még megcsókolt, midőn hivatalos dolgaimba mentem s midőn visszatértem nem volt oda haza.

Semmi, semmi nyoma, hogy hova távozott? Nyargalok, mint az örült, egyik szobából a másikba, nem találok sehoh; kifutok az utcára, azon reményben, hogy mire visszatérek, már akkor otthon lesz: — hasztalan; ő nincs ide haza.

Nincs ide haza! Hát mehet ő valahova nálam nélkül? Hát teheti ő azt, hogy ne legyen ott, a hol én őt keresem? Hogy történhetett az? Ki magyarázza azt meg?

Valami rossz szellem jár szívemen keresztül: sejtnei kezdek, és azt jobb volna nem sejtnei: ő hűtelen lett hozzám! Igen, igen, láttam, midőn lopva tekintett vissza arra a grófra, a ki ama táncvigalomban úgy kerülgeté; őh én mindent jól észre tudok venni.

Vártam rá késő esig; akkor vettem kalapomat, rohantam gróf**hoz.

— Uram, engemet nőm mai nap elhagyott! önnék tudnia kell, hogy hol van ő? Feleljen erre rögtön és azután menjünk el valahova, a honnan egyikünknek nem szabad visszatérni: mert én beteg vagyok s engem nem gyógyít meg más, mint a vér; — akár az öné, akár az enyim. Őh ez az ember tudta nagyon jól, hogy én őt meg fogom ölni, azért is beszélt velem olyan szeliden olyan csilapítólag.

Kért, hogy ne háborogjak. Fogadta becsületszávára, hogy nem adott okot ingerültségemre; többen is voltak nála, azok mind odajöttek hozzám, kérleltek

Lajosné, Bodor Béláné, Éltető k. a. (Zilah), Félegyházy Berta, Fliczner Juliska (Bősháza), Grósz Gizella, Kotzen Klára, Lenhardt Lujza, Lojka Poldi (Kendi-Lóna), Molnár Kati, Pap Laura, Pocsik Károlyné, Pojlák Anna, Tráger Károlyné, Teodorovics Mariska, Vincez Ilona, Verébélyi Ilona, Babuczay Györgyné, Diószegi Albertné, Grósz Lipótné, Kazatsai Józsefné, Lenhart Vilmosné, László Kristófné, Lojkáné (Kendi Lóna), Molnár Balázsné, Molnár Miklósné, Molnár S. Miklósné, Pojlák Józsefné és Verébélyi Mihályné urnók.

— **Meggyilkolta a menyét.** Száldobágyon Biharmegyében borzalmas gyilkosság történt. Henc Juon végrendeletet csinált a halálos ágyán, s fiatal feleségét tette örökösévé. Henc Mihály, a haldokló apja, ki két fiával folytonos civódásban élt, arra kérte a haldoklót, hogy tegye be a végrendeletbe, miszerint haláláig őa menyére hagyott házban lakhassék. Henc Juon azonban nem teljesítette a kórhely apa kérését, mert félt, hogy özvegyen hagyott feleségét kinozni, zaklatni fogja. Alig hunyta le szemeit a fiu, bosszura gondolt a rosszlelkű apa, és gonosz tervének megnyerte két vejét is. A napokban a száldobágyi erdő szélén ráestek a mit sem sejtő asszonyra, az egyikük hátulról fejbevágtá, a másik kettő pedig két oldalról kést döfött oldalába, s azután el-metszették a torkát. A szerencsétlen áldozat még ekkor is lélekzett, — ezt látván a gazemberek folytatták iszonyu munkájukat, és fejszékkel darabokra vagdalták a szegény asszony testét. A gyilkosokat a csendőrök elfogták, az embertelen após mindent tagad, a két vó azonban töredelmes vallomást tett.

— **Báli selyemszöveteket** méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket is méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, csikozott, kockázott, mintázott, damaszolt stb. minőségben (mintegy 200 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) postabér és vámmentesen a privát megrendelők lakására szállít: **HENNEBERG G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

A közönség köréből.*)

Helyreigazítás. A „Szilágy-Somlyó“ f. évi 3-ik számában „Nyugdijaztatás“ cím alatt megjelent közleményben Virág Lajos urnak a városnál viselt főjegyzői állásáról történt lemondása, illetve nyugdíjaztatása úgy tüntetetik fel, mintha azt a polgármesterrel történt éles összeütközés (?) okozta volna.

*) Ezen rovat alatt közérdekű felszólalásoknak díjtalanul adunk helyet, a felelősség azonban a beküldőt terheli. Szerk.

csilapítottak; elmondták, hogy tán nincs is ugy, a hogy én gondolom. Tán rokonaihoz ment nőm, s majd vissza fog térni, tán valami véletlen baj érte.

Ugy bántott, hogy ezek az emberek mind úgy beszélték velem, mint valami beteg emberrel. Végre egy hideg képű férfi erős hangon rám rivallt.

— Ugyan nem szégyenli ön okos ember letére, ilyen lármát csapni és nejét hirbe hozni minden alap nélkül. Okos ember az ilyesminek előbb végére jár, s azután verekszik, de épen nem üt zajt.

Ez csakugyan meggyőzőtt. Igaza volt. Nekem csakugyan hallgatnom kellett volna, és nem kiabálnom ki, a mi velem történt. Meghunýáskodtam. Hazamentem. Bezárkóztam szobámba, és elkezdtem sirni. Egész éjjel sirtam. Őh én nem tudtam hozzászokni, hogy ily egyedül legyek ide haza.

Ugy dult bennem valami, reszketett minden tagom. Azt gondoltam ki magamban, hogy meg fogom őt ölni, ha ujra megtalálom. Igen! Meg fogom őt ölni. Látni akarom még egyszer ugy a koporsóban fekvé, a hogy már egyszer láttam s akarom, hogy annak én legyek az oka. Akarom. Nem lehet annak a gyűlöletnek a fenekét megmérni, a mi most az én szívemet eltölti.

Ugy tetszik, mintha hálószobájában zörgést hallanék. Hazajött; a mellékajtón jött be. Hallom a selyemsuhogást, a mint a köpenyét leveti. Heh, hol van a kés, a mit megköszörültem. Felszakítám az ajtót dühösen, kezemben az éles késsel, ott állt ő előttem: olyan szeliden, csendesén, mint máskor s én kiejtém kezemből a vasat s odarogytam lábaihoz, elboritva azokat csókjaimmal, könyeimmel s fuldokolva rebegém:

Az igazság érdekében s a közönség helyes tájékoztatására erre csak azt kívánom megjegyezni, hogy a közleményben említett éles összeütközés meg sem történvén, az lemondásra okul nem szolgálhatott:*) hanem igenis okul szolgálhatott arra az indokolt panasz folytán elrendelt fegyelmi vizsgálatnak — talán előre látott — bizonyos következménye s az orvosi bizonyítvánnyal igazolt további szellemi munkára való képtelenség.

De ezáltal még a gordiusi csomó nincs megoldva.

Egy városi képviselő.

Postajáratok menetrendje.

Csucsa felől kocsiposta érke. reggel 5 órak. Csucs felé „ ind. este 6 órak. **Margitta** felől kocsiposta érke. d. u. 4 órak. Margitta felé „ ind. reggel 7 „ **N.-Károly** felől vasuttal érke. d. e. ¼ 11-kor. N.-Károly felé „ ind. d. u. 2 órak. **Kolozsvár** felől vasuttal érke. d. u. 5 órak. Kolozsvár felé „ ind. d. e. ¼ 8 „

Irodalom.

— **A Palla; Nagy Lexikonának** füzetes kiadásából megjelent a IV. köt. 3 utolsó füzete, vagyis az 58—60. füzet a következő mellékletekkel: A csipkeverés alapkötései II. lap, Csongrád várme-

*) A városi képviselő ur tévesen értekezzi az érintett közleményben előforduló „éles összeütközés“ kifejezést, a mennyiben az alatt talán magán természetű konfliktust ért. A képviselő ur és a nagyközönség világosabb tájékozására eme helyreigazító sorokkal szemben is megmaradunk ugyan előbbi állításunk mellett, mert tény az, hogy Gencsy Sándor polgármester és Virág Lajos főjegyző között igen is éles összeütközés történt; — történt pedig a Décesey százados hagyatékának jogosítatlan elárvereltetése, Gámeczy Tódor hagyatékának leltározása, és hogy többet ne említsünk, a tüzoltók és csendőrök közötti viszálýból kifolyólag, vagy is emez összeütközések nem személyes természetűek, hanem hivatalos ténykedés körében felmerülők valának s tudomásunk szerint maga a fegyelmi panasz beadása is emez összeütközésekkel hozható legalább némi részben okozati összefüggésbe; de anuyiban igaza van a felszólaló városi képviselő urnak, hogy a fegyelmi vizsgálat alatt állott főjegyző nyugdijaztatását a fegyelmi vizsgálat befejezése s be-szünttetetése előtt kérte s kapta meg.

Hogy minő indokok vezérelhették a főjegyzőt arra, hogy nyugdíjaztatásáért a vizsgálat befejezése előtt folyamodjon, valamint hogy minő indokokból s minő okmányok alapján lett részére a nyugdíj megadva, azt, az ügyet közelebbről ismerő városi képviselő ur jobban tudhatja, mert mi sem a fegyelmi panasz tartalmát, sem a nyugdíjaztatás indokait nem ismerve, kérdéses ujdonságunkban csak röviden a végeredményt akartuk közölni. Szerk.

— Őh Emelkám, hol voltál, hol voltál ilyen sokáig?

Ő előbb nem akart felelni, hanem utóbb megszánt, lehajolt hozzám és sugott valamit, hogy hol volt? a mitől az én ereimben meghűlt a vér: a forró gyűlöletet, az őrjöngő szenvedélyt egy perc alatt halálos zsibbadás jege váltotta fel.

Azt sugá, csendesén, titkolódzva, — hogy ott kinn volt — a temetőben, — megnézni ottani szállásán — elférünk-e mind a ketten?

Engem ájulva vettek fel onnan.

VII.

Most beteg vagyok, igen nagy beteg. Azt mondják, ideglázam van, félre is beszélek néha.

Tehát elférünk-e ott mind a hetten? Emelka itt ül ágyam mellett, s ápolgat és szemeit le nem veszi rólam.

Hogy meghalványodott néhány nap alatt, keze olyan hideg, mikor kezemre teszi, mint e jég és szemeinek alig van valami fényük.

Néha ugy tetszik, hogy nem egyéb már, csak egy árnyék.

Magam is ily árnyék fogok lenni.

Lám — harmadszor virágzik azóta az ákác!

Nemsokára látrán mondhatják az emberek szobámban minden székre, hogy az üres szék; nem fog azon senki ülni, mikor ők nem látják.

Halványulsz, reszketesz ágyam mellett, szelid alak; amint életem lángjai lohadnak, ugy enyészik a te alakod is; az utolsó lóbbanásnál eltűntél velem együtt. Tedd a kezedet kezembe. Nemsokára majd megtudjuk: mennyi hát igaz a halálból?

gye térképe, Csónak-árbócezetek, Az ember csontváza I. és II. lap, Csőrös emlősök, Csokorváltás II. lap és a Czech-kódex-ből (Kínizay Pálné inakönyve) egy igen díszes hasonmás. A szöveget 58 ábra díszíti. A jelentékenyebb cikkek közül kiemeljük a következőket: Csillagászati műszerek (Lakits), Csillaghullás (Köveligethy), Csinozás (Rejtő S.), Csokonai (Négyessy László), Csongrád vármegye (Thüring Gusztáv és Reizner János), Csont (Thahoffer L.), Cső (E. Illés Aladár), Csőd (Fleischmann Sándor), Causzmászók (Entz Géza), Cukor (Szilasi Jakab), Cukoradó (Hegedüs Sándor), Cziráky család (Tóth Lőrinc), Czuczor Gergely (Tóth Lőrinc), Dácia (Téglás Gábor), Dal (Ábrányi Kornél), Dalmácia (Brózik Károly és Mangold Lajos) és Damjanich János (Tóth Lőrinc). Minden füzet újabb tanúságot tesz arról, hogy a Pallas Nagy Lexikona helyes irányban halad s nekünk magyaroknak már nincs szükségünk a német lexikonokra.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

147—1893. kgy. jsz.

Árverési hirdetmény.

Melynél fogva ezennel köztudomásra hozatik, hogy a városi képvisleti közgyűlésnek 147—893. kgy.

sz. a. határozata folytán Sz.-Somlyó város tulajdonát képező alsó-vadkerti, s eddig falrakásra használt hely, mely a vasuti állomástól északi irányban fekszik, s a baromvásártértől kezdődve a Hermann Leopold telkének nyugoti széléig húzódik, trahatio árúknak lerakása céljából a f. évi március 1-től kezdődő három egymásutáni évre, évenkénti 125 frt hasznbér, mint kikültási ár s az árverési feltételekben kitüntetett kikötések mellett, a f. é. február 7-én d. e. 10 órakor a városház tanácstermében tartandó nyilvános árverésen hasznbérbe kiadni fog.

Az árverésre vonatkozó feltételek alólírott hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Ez árverésre árverelni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy a kikültási ár 10%-át tevő bántpénzt az árverés megkezdése előtt az árverés eszközlésére a városi képv. által kiküldött bizottság alólírott elnökéhez annál inkább fizessék be, mert különben ajánlataik tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Sz.-Somlyón, 1894. január 20.

Hegedüs Sándor,
h. főjegyző, bizottsági elnök.

6780—1893.

Hirdetmény.

Szilágy-Nagyfalu község tkve birtokszabályozás folytán átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XII. t. c. cikke a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXII. t. c. cikkben szabályozott eljárás a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján — ide érve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. XVI. t. c. 15. §-a) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törölések érvénytelenségét kimutatják, e végből törölési keresetüket 6 hónap alatt, vagyis 1894. évi július hó 20. napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújták be, az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után indított törölési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) Hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 16. és 18. §-ainak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hónap alatt, vagyis 1894. július hó 20-ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz

nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellentmondások többé figyelembe vétetni nem fog;

3) hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide érve azokat is, a kik a jog arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, — e tekintetben felszólalásokat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis 1894. évi július hó 20-ik napjáig bezárólag nyújták be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az átalakítások közbefött téves bevezetéséből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik; — az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetiket a tkvi hatóságnál átvehetik.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Sz.-Somlyón, 1893. december 31.

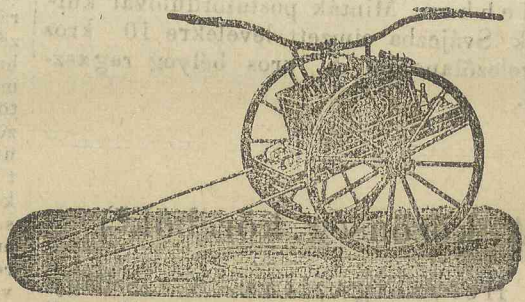
DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

1—3

A nm. belügyminiszteriumnak 82.502/II. sz. rendeletével ajánlva!

Tüzi-fecskendők

legtökéletesebb szelepszervezettel, közzégek, tüztöltő-egységek és gyártelepek részére, teljes tüztöltő-felszerelések, omnia, építkezési, trágya- és mindenféle szivattyúk, mindenféle armatúrák, legpontosabb kivitelben készített szerszámok gépek fa és fém megmunkálására, u. m. egyetemes és kettős marógépek, csavarvágók, körhagyó- és orsóajtók, lyukasztók, sarokvágó gépek, körfűrészek, hosszlyukfűrőgépek, körgyaluk fertőtlenítő szeméthordókocsik és pócegödör tisztító készülékek, stb. gyári áron jóállás mellett kaphatók

TARNÓCZY

tüztöltő- és gépgyár-részvénytársaságnál

BUDAPESTEN.

Gyár és iroda VI. külső váci-ut 95. Városi iroda VI. Terézkerut 31.

Elgyanott minden a gépszakmába vágó megbízások legpontosabban eszközöltnék.

Az 1891. évben Aradon tartott délmagyarországi kiállítás alkalmából rendezett tüzfecskendő-versenyen a legnagyobb első díjjal, állami ezüst éremmel és díszoklevéllel, valamint a legutóbb tartott philippopolis (bulgáriai) kiállításon első díjjal, aranyéremmel kitüntetve.

2-6

Kwizda-féle

korneuburgi marha-táppor
lovak, szarvasmarha és juhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiánynál, rosz emésztésnél, valamint teheneknél a tej javítása s a tejelő-képesség fokozása céljából.

Egy dobozzal 70 krajcár.

Megszerezhető
gyógyszertáraiban

Fél dobozzal 35 krajcár.

Ausztria-Magyarország
és drogistáinál.

Fő letét: Kwizda Ferenc János

osztrák cs. és kir. és román kir. udvari szállító kerületi gyógyszertárában

Korneuburgban, Bécs mellett.

Tessék a főnebbi védjegyre ügyelni, s a vételnél határozottan kifejezni:

Kwizda-féle korneuburgi marha-táppor.

IFJ. PÁJER JÓZSEF

üveg, porcellán, lámpa, khina-ezüst, disztárgyak és konyhaberendezés
nagyraiktára

DEBRECENBEN.

„Leltározást befejezve“ címen hirdett árukat, azok olesó és jósaága által, rövid időn kiárltam. — Mostan sikerült több első rendű gyárossal, a folyton való szállítással, oly árat kötnöm, hogy képes vagyok és leszek ugy a helybeli mint a vidéki nagyérdemű közönséget mindég, szép, jó és olesó árukkal ellátni.

Tudomásul:

Készpénz fizetéssel.

Asztali készlet. Finom porcellán, aranyozva és diszmitával. Uj összeállítás, 6 személyre ezelőtt 10 frt — kr most 6 frt 95 kr.
Asztali készlet. Finom porcellán, aranyozva és diszmitával. Uj összeállítás, 6 személyre ezelőtt 10 frt 50 kr most 7 frt 50 kr.
Asztali készlet finom porcellán, aranyozva és diszmitával. 40 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 15 frt — kr most 12 frt 50 kr.
Thea készlet. Finom porcellán, aranyozva és diszmitával. 17 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt — kr most 4 frt 50 kr.
Fekete kávé tálcaival porcellán, aranyozva és diszmitával. 17 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt 50 kr most 3 frt 50 kr.
Kávé készlet tálcaival porcellán, aranyozva és diszmitával. 17 darabból áll, 6 személyre ezelőtt 8 frt 50 kr most 3 frt 50 kr.
Mosdó készlet finom porcellán, aranyozva és diszmitával. 7 darabból áll, ezelőtt 8 frt 50 kr most 5 frt 50 kr.
Mosdó készlet finom porcellán, aranyozva és diszmitával ezelőtt 9 frt — kr „ 4 „ 50 „
Mosdó készlet finom Fayans diszmitával „ 9 „ — „ 4 „ — „
Fekete kávé csésze porcellán, diszmitával igen csinos 1 pár „ — „ 22 „ — „ 12 „
Fekete kávé csésze porcellán, aranyozva és diszmitával ezelőtt — frt 25 kr „ — frt 15 kr.
Kávé csésze porcellán aranyozva és diszmitával ezelőtt — frt 35 kr „ — frt 25 kr.
Kávé csésze porcellán aranyozva és diszmitával ezelőtt — frt 25 kr „ — frt 16 kr.
Amerikai cukor doboz nickel foglalóval sajtoló üvegből 1 db ezelőtt 1 frt 35 kr most 45 kr.
Sajtoló üvegtányérok több mintakban mely és lapos 1 „ ezelőtt — frt 50 kr most 30 „
„ befőzetes tál hat személyre mely 1 „ — „ 60 „ 35 „
„ cukortartó fedővel igen csinos 1 „ — „ 40 „ 25 „
„ sőtartók több mintakban 1 „ — „ 5 és 6 „
Ozsonnakések majolika nyéllel igen csinos 1 „ ezelőtt — 20 kr most 10 „
Finom csiszolt boros pohár szalag diszszel 1 db ezelőtt — frt 10 kr most 6 kr.
„ „ „ csillag 1 „ — „ 25 „ 12 „
„ „ „ sima metszet 1 „ — „ 7 „ 4 „
„ „ „ szeglet metszet 1 „ — „ 18 „ 8 1/2 „
„ „ vizes szalag diszszel 1 „ — „ 16 „ 8 „
„ „ „ csillag 1 „ — „ 35 „ 16 „
„ „ „ sima metszet 1 „ — „ 9 „ 6 1/2 „
„ „ „ szeglet metszet 1 „ — „ 16 „ 12 1/2 „
„ „ boros üveg szalag diszszel 1 „ — „ 75 „ 40 „
„ „ „ csillag 1 „ — „ 90 „ 60 „
„ „ vizes szalag 1 „ — „ 1 „ 52 „
„ „ „ csillag 1 „ — „ 80 „ 75 „
Hálószoza lámpa (Ampel) több színben 3 frt 50 krt-ól feljebb 18 frtig.
Függő lámpa, felsúlyozva csigával kipróbálva, igen csinos 3 „ 50 „ — 100 „

A fent jelzett cikkeken kívül nagy raktárt tartok chinai ezüstök-

ból, DISZTÁRGYAK, ugyszinte erőeszközöket husz évi jótállás mel-

lett. Konyha berendezésekhez való minden kellékeket nagyválasztékban.

Vendéglői és kávéházi berendezéseket (pontos méret) gyári árakkal.

Alpaca erőeszközöket, tálcaikat kamat engedménnyel szállítok.

Videki megrendeléseket előírás szerint a legpontosabban teljesítek,

csomagolást nem számítok.

Menyasszonyi kelengye vidékre szállításánál a netaláni kárt meg-

terítem, a ládákat nem számítom.

Maradok tisztelettel

IFJ. PÁJER JÓZSEF.

1—12